

Τότε ὄρουσ' καὶ ὁ κύων· ἂν ἡ ἡσκημένος περὶ τὴν θήραν ταύτην, ἐν ἀκαρεὶ καταβάλλει τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ δι' ἐνὸς δῆγματος, καὶ ἐκτείνει αὐτὸν νεκρόν. Μὴ ὑπολάβῃ δέ τις ὅτι εἶνε ἄμοιρον κινδύνου τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀσκήσεως.

Ὁ ποντικὸς δὲν εἶνε ζῶν ἀνεχόμενον νὰ θανατωθῇ ἄνευ ἀντιστάσεως, ἰδίᾳ δὲ μάλιστα ὅταν ἀριμῇ ἐτὼν τινων ζωῶν. Οἱ μικροὶ αὐτοῦ ὀδόντες εἰσὶν ὀξεῖς, καὶ ἐμβυθίζονται πολλάκις σκληρότατα εἰς τὸ ῥύγχος τοῦ κυνὸς, ὥσπερ οὐ κακῶς ἐκλέγῃ τῆς ἐπιθέσεως τὴν στιγμήν, ἢ κακῶς ὑπολογίζῃ τοῦ δῆγματός του τὴν δύναμιν.

Εἶνε κοινὸν τότε νὰ βλέπῃς τὸν ποντικὸν κρεμάμενον ἀπὸ τοῦ ῥύγχους τοῦ κυνὸς καὶ τάλαντεύμενον μέχρις οὗ παραζαλισθῇ ἀναγκασθῇ ν' ἀποσπᾷς τοὺς ὀδόντας του.

Ὅταν ὁ κύων εἶνε ἄπειρος ἔτι, τότε ὡς ἀνταγωνιστὴς αὐτοῦ προσάγεται μικρὸς καὶ ἀθῶος ποντικὸς, μὴ ἐκτραχυνοῖς ἔτι ἐν τῇ πονηρίᾳ. Τότε συνάπτεται ἀγὼν μεταξὺ τῶν δύο ζώων, οὐδεμίαν ἀφορμὴν παραπόνου ἐχόντων κατ' ἀλλήλων.

Ὁ νεκρὸς κύων εἶνε ὅλος χαρὰ. Ὁ ποντικὸς εἶνε σεμνὸς ὡς νεῖς. Μόνον μὲ θυμὸν τοῦ ποντικὸς διεπληκτίσθη ἄχρι τοῦδε.

Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ οἱ ἀντίπαλοι θερμαίνονται. Ὅδους τις εἰσέρχεται εἰς μέρος πολὺ εὐαίσθητον. Ἐγένετο παρηνόησις βεβαίως, ἀλλ' ἀνεφλέγη τῆς σαρκοφαγίας τὸ ὀρμέφυτον· ἡ ὁσμὴ τοῦ αἵματος διεχύθη ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ· ἐξεγείρεται τότε ἡ φυσικὴ θηριωδία τῶν ζώων τούτων, καὶ ἡ πάλη καθίσταται φλογερὰ, ἀγρία, αἱμοχαρὴς, ἀμείλικτος. Ὁ κύων νυγεί τὸ ῥύγχος καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἀναμνηστικῶς τῶν προγόνων του· ὁ ποντικὸς, ἀφ' οὗ μάτην διατρέχει ὅλας τὰς γωνίας τοῦ περιβάλλοντος, ἐν ᾧ εἶνε ἐγκλεισμένος, σκέπτεται, οὐχὶ ἄνευ μελαγχολίας, ὅτι δὲν τῷ ὑπολείπεται πλέον εἰμὴ νίκη ἢ θάνατος. Καὶ εἶνε θέλημα περιεργότατον, εἰ μὴ εὐχάριστον, νὰ βλέπῃ τις τοὺς δύο τούτους ἀνταγωνιστὰς, φοβούμενους μὲν ἀλλήλους, ἀλλ' ἡρωϊκῶς μαχομένους. Ὁ κύων θριαμβεῖ ἐπὶ τέλους, καὶ ὁ μυοθήρας ἀποφαίνεται ὅτι εἶνε καλὸ λαγωνικόν. ἐν ᾧ δ' ἀποτελεῖται τὸν τραυματίαν ποντικόν, ὑποψελλίζει, ὀλίγον στῆναι εἰν' ἀληθὲς, τὸν ἐπικήδειον αὐτοῦ.

* Κ.

Η ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΑ ΕΝ ΕΛΒΕΤΙΑΙ

Ὁ Ἡμερήσιος Τηλέγραφος τῆς Μεμβούρνης ἐδημοσίευσεν ἀρτίως ἐκτενὲς περὶ τῆς ἐν τῇ αὐστριακῇ ταύτῃ πόλει γενομένης Ἑλβετικῆς ἐκθέσεως ἄρθρον, ἐξ οὗ ἐρραυζόμεθα λίαν ἐνδιαφερούσας πληροφορίας περὶ τε τῆς παρελθούσης καὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς ὠρολογιοποιίας ἐν Ἑλβετίᾳ.

Κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα οἱ πλείστοι τῶν Ἑλβετῶν ὠρολογιοποιῶν κατασκευάζον τὸ ὠρολόγιον ὁλόκληρον, τουτέστι τὴν τε κινήτηρον μηχανὴν καὶ

τὴν πυξίδα. Ἀπασα δὲ ἡ ἐργασία ἐξετελεῖτο διὰ χειρὸς καὶ δι' ἀπλουστάτου ὀργάνου. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου οἱ τεχνῖται ἀπέβχινον μὲν πολλὰς ἐπιτηδεύματα, ὀλίγα ὅμως κατασκευάζον ὠρολόγια.

Κατὰ τὸν 18ον καὶ 19ον αἰῶνα ἡ διαίρεσις τῆς ἐργασίας ἀνεπτύχθη ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Σήμερον δὲ ὑπάρχουσι πλεῖστα καὶ τελειότατα μέθοδοι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐν τῇ ἐκτελέσει ταχύτητος καὶ ἀκριβείας. Εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἀνήκει βεβαίως ἡ τιμὴ τῆς χρήσεως τῆς πρώτης τῶν μηχανῶν πρὸς κατασκευὴν ὠρολογίων.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἡ ὠρολογιοποιητικὴ βιομηχανία τῆς Ἑλβετίας συγκεντρῶται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς γαλλικὰς ἐπαρχίας (Cantons) Γενεύης, Νευσατέλ, Βῶδ καὶ τοῦ Ἰούρκ.

Τὸ Νευσατέλ παράγει ἐτησίως ἐν ἑκατομμύριον ὠρολογίων περίπου, ἀξίας 50 ἑκατομμυρίων φρ. Ἐν δὲ τῷ Ἰούρκ ἐργάζονται τρισχίλιοι μὲν ἐργάται εἰς τὴν κατασκευὴν ὠρολογίων καὶ κιβωτίων μουσικῆς, πεντακισχίλιοι δὲ ἔτεροι ἐν τοῖς λοιποῖς διαμερίσμασι τοῦ Βῶδ, ἥτοι Λωζάνη, Ὀρβη, Ὑβερόδον, Γκράντσον κτλ. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Βέρνης ὑπολογίζονται εἰς 13000 οἱ ἐργάται ἐν τῇ ὠρολογιοποιίᾳ, κατασκευάζονται δὲ κατ' ἕτος ὠρολόγια ἀξίας 30,000,000 φράγκων. Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις μεγάλα ἐργοστάσια ἐν Σαίντ-Ἰμιέ, Πιέννη, Βάλ-δὲ-Μουτιέ, Βαδάνη καὶ Λύση, ἔνθα κατασκευάζονται μηχαναὶ ὠρολογίων. Εἰς τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν τῶν καταστημάτων ὑπάρχουσι μηχαναὶ κατασκευάζουσαι ὠρολόγια ἔχοντα ὁμοίως διαστάσεις. Ὡσαύτως ἡ Πιέννη ἔχει εἰδικὰ ἐργοστάσια πρὸς κατασκευὴν πυξίδων, κοσμημάτων καὶ ἐλατηρίων. Ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ παράγουσιν ὠρολόγια χρυσᾷ, ἀργυρᾷ καὶ μεταλλικᾷ εἰς λίαν εὐθνήας τιμὰς.

Ἡ ἐν Μεμβούρνη Ἑλβετικὴ ἐκθεσις ἦτο ἀσυγκρίτως ἡ πληρεστέρα τῶν ἐκεῖ γενομένων. Ἰδίᾳ μνημονεύονται τὰ μέγιστα καὶ μικρότατα τῶν ἐκτελέντων ὠρολογίων. Τὸ μικρότατον φαίνεται καταδεικνύον μέχρι ποίας λεπτότητος ἐργασίας δύναται νὰ φθάσῃ ἡ Ἑλβετικὴ ὠρολογιοποιία. Τὸ ὠρολόγιον τοῦτο ἐξετιμήθη εἰς τιμὴν ὀλίγον ὑπερβολικὴν, ἥτοι ἑκατὸν γυνιέας (φρ. 10,000). Ἀπαντα τὰ ἀπαρτιζόντα αὐτὸ τεμάχια εἰσὶ κατασκευασμένα διὰ τῆς χειρὸς. Ἀλλὰ ὠρολόγια, ἔχοντα διπλάσιον μέγεθος, προσαρμόζονται ἐπὶ δακτυλίων, πορπῶν θαυμασίως κεκοσμημένων καὶ πεποικιλμένων διὰ σχεδίων σπανίας ὠραιότητος. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἐπωλήθησαν ἱκανὰ. Ὑπάρχουσιν ὠρολόγια σημαντάτα κατὰ βούλησιν τὰς ὥρας, τὰ τέταρτα, τὰ λεπτά, ἔτερε δεικνύοντα τὰ βήματα τῶν πεζῶν καὶ ἱππέων, καὶ ἄλλα μετὰ ἡμερολογίων, χρονομέτρων προχείρων καὶ ἀστρονομικῶν. Αἱ τιμαὶ αὐτῶν ποικίλλουσιν ἀπὸ 20 μέχρι 3,200 φράγκων.